

Høringssvar vedr. prioriteringskataloget

Som forældrerepræsentanter i DII Regnbuens bestyrelse ønsker vi hermed at afgive høringssvar vedr. det udsendte prioriteringskatalog over besparelser i Århus Kommune. Imidlertid finder vi ikke, at det er vores opgave at foretage en egentlig prioritering mellem de foreslåede spareområder; vi har ingen kompetence til eller ønske om at udtale os om andre forhold end dem vi kender til fra Regnbuen, så dette høringssvar vil udelukkende beskæftige sig med de af forslagene, der berører vores institution – selve prioriteringen af de enkelte forslag er og bliver en politisk opgave, som vi ikke har forudsætninger for at løfte.

Forslag nummer 2, "Afskaffelse af tillæg til aldersintegrerede institutioner"

Dette forslag indebærer en konkret besparelse på 45.000 kroner i Regnbuens budget. Eftersom budgettet stort set kun udgøres af lønmidler, vil vi være tvunget til at skære ned på pasningstimerne for at imødegå denne besparelse. Helt konkret vil det betyde seks færre pædagogtimer om ugen, og dette kan vi ikke acceptere. Vores personale er i forvejen presset til det yderste, og en yderligere nedskæring vil resultere i et dårligere pasningstilbud.

Forslag nummer 3, "Omlægning af vikarordninger"

Dette forslag vil barbære næsten en fjerdedel af vores nuværende vikarbudget. I en lille enhed som vores (og de fleste andre daginstitutioner) kan det mærkes tydeligt, når en medarbejder mangler, så der er ikke nogen reel mulighed for at undlade vikardækning mere end vi allerede gør. For at finansiere tilstrækkelig vikardækning, kan vi derfor blive tvunget til et større indtag af børn. Dette vil resultere i flere børn til den enkelte pædagog og flere børn pr. fysisk kvadratmeter, og begge er faktorer, der bl.a. uvægerligt vil øge sygdomsniveauet hos både børn og voksne. Dermed er der startet end ond spiral, da mere sygdom naturligvis kræver mere udgiftskrævende vikardækning. Alternativet er lige så skræmmende: Vælger vi at skære i personalegruppen for at skabe balance, vil der være færre voksne til at få hverdagen til at køre. For at kunne overleve med færre hænder, vil det være nødvendigt i langt højere grad at sætte rigide strukturer på børnenes hverdag, og det går imod alt hvad Regnbuen står for, og det vil være en markant forværring af forholdene for vores børn!

At man i forslagsteksten skriver, at "det må forventes at denne ændring og harmonisering af vikardækningen vil øge det decentrale fokus på sygefraværsindsatsen" finder vi decideret uanstændigt. Vores personale føler er stort ansvar for hinanden og ikke mindst børnene, og der er *ingen*, der melder sig syg mere end absolut nødvendigt – snarere tværtimod! At man på den måde insinuerer, at sygefraværet vil ændres, når det er institutionens eget budget der skal bære vikarudgifterne er ualmindelig frækt, og det hører ganske enkelt ingen steder hjemme!

Forslag nummer 8: "Administration m.v."

En besparelse i den centrale administration vil alt andet lige betyde, at der skal uddelegeres flere administrative opgaver til de enkelte institutioner. Mere administrativt arbejde vil betyde færre tid til børnene, og det er ikke acceptabelt.

Forslag nummer 15: " Reduktion i ledelsestid ved samdrift af institutioner på førskoleområdet"

Det lyder lokkende med mindre ledelsestid, men forslaget tager ikke højde for de betydelige resurser der vil skulle bruges på at "integrere" de institutioner, der skal slås sammen. Personalet i Regnbuen har det seneste års tid brugt mange, mange timer på at udarbejde de krævede lære- og virksomhedsplaner, men alt dette arbejde kan nemt vise sig at være spildt, når de nye storinstitutioner alligevel skal til at udarbejde nye, fælles planer. Derudover forudser vi et betydeligt resurseforbrug, når forskellige personalegrupper skal slås sammen under en fælles ledelse. Daginstitutionerne i dag er heldigvis meget forskellige, og forskellige værdier vægtes i de enkelte institutioner. Denne diversitet vil gå fløjten med den foreslåede struktur, og det turde være indlysende, at de enkelte institutioner vil kæmpe for at "deres måde" bliver gældende i den nye storinstitution med deraf følgende potentielle spændinger i den nye, fælles personalegruppe. At en ny storinstitution også kun skal have én samlet bestyrelse vil svække forældreindflydelsen dramatisk, og det kan vi på ingen måde acceptere. En af de største forcer ved den nuværende struktur er den tætte kontakt mellem forældre og personale, ikke mindst gennem forældrerepræsentanterne i bestyrelsen, og dette forhold vil lide et alvorligt knæk med den foreslåede strukturomlægning.

Forslaget vil også fratage de nuværende institutioner muligheden for at foretage prioriteringer i deres eget budget – med den nuværende struktur har den enkelte institution et incitament til f.eks. at spare lidt på vikardækningen for så til gengæld at bruge de opsparede midler på aktiviteter for børnene. Med den foreslåede stordrift vil dette incitament forsvinde, da en leder med ansvar for et

samlet budget kan blive tvunget til at flytte sådanne "opsparede midler" til en anden af institutionens afdelinger.

For personalet vil forslaget betyde, at de får mindre sikkerhed i hverdagen, da de med den foreslåede struktur vil kunne flyttes rundt i institutionens afdelinger efter behov. Vores pædagoger er ikke "pasningsmaskiner", der blot kan placeres efter behov, de er mennesker med ægte engagement og menneskelig kontakt til hvert enkelt af "vores" børn, og det skylder man dem at respektere.

Forslag nummer 16: "Ændret organisering af dagplejen"

Dette forslag afviser vi blankt, idet vi henviser til det tidligere fremsendte "Høringssvar vedr. model for dagplejens fremtidige organisering". Vi noterer os i øvrigt, at ønsket om omorganisering af Dagplejen oprindeligt blev præsenteret som et tiltag, der ikke havde til formål at spare penge, men udelukkende bundede i nogle strukturelle uhensigtsmæssigheder i den nuværende organisering – stor var derfor vores undren, da forslaget viste sig også at være en del af sparekataloget.

Forslag nummer 17: "Indførelse af modulbaseret pasning på daginstitutionsområdet"

Da dette forslag senest blev lanceret i 2003 blev det afvist over en bred kam af både forældre og institutioner, således også af vores daværende bestyrelse. Vi fastholder en afvisning af "taxameterordningen" af følgende grunde: En indførelse af ordningen vil efter vores opfattelse ikke ændre på fremmødemønstret i Regnbuen – børnene vil komme og gå som de gør i dag. Til gengæld vil institutionen modtage færre midler for de børn, der er i institutionen færre end 45 timer ugentligt, og som ved de andre forslag er der reelt kun én måde at kompensere for denne indtægtsnedgang på, og det er ved at hæve normeringen og tage flere børn ind. Eftersom det næppe er sandsynligt, at disse ekstra børn vælger at benytte pasningstilbuddet kun i ydertimerne hvor der er "ekstra plads", ja så bliver konsekvensen, at der vil være flere børn i dagens midtertimer. Det betyder mere arbejde til det samme antal pædagoger, større pres på de fysiske rammer, mindre tid til det enkelte barn og færre muligheder for fysisk udfoldelse, alt sammen noget, som vi ikke kan stå inde for. Dertil kommer, at det bliver væsentligt sværere at planlægge institutionens dagligdag, da man reelt kun kender situationen to måneder frem.

En ordning som den foreslåede vil betyde, at institutionens personale kommer til at påtage sig en kontrolfunktion i forhold til, om børnene overholder deres "mødetider". En sådan kontrol vil efter

vores mening være nødvendig, hvis ordningen skal have nogen troværdighed, men den vil samtidig potentielt skabe en kløft mellem forældre og personale, som vi mener er meget uheldig.

Endelig vil forslaget betyde en merudgift for de af vores forældre, der i dag udnytter pasningstilbuddet fuldt ud, og det kan vi ikke være med til – vi mener, det er naturligt, at alle betaler solidarisk, mod til gengæld altid at have muligheden for at benytte daginstitutionen efter (skiftende) behov.

Alt i alt kan vi som forældrerepræsentanter ikke acceptere tiltag, der betyder en forringelse af pasningstilbuddet, som det er tilfældet med de ovenstående forslag. Der er i de senere år sparet kraftigt på daginstitutionerne, og smertegrænsen er nået nu. Vi kan ikke byde vores personale, at de endnu engang skal løbe stærkere for at absorbere konsekvenserne af en ny sparerunde, og vi kan slet ikke byde vores børn, at de skal betale prisen for et forringet pasningstilbud. Det forekommer absurd, at man i et overflodssamfund som vores med stort overskud på de statslige budgetter skal sidde og spare på vores vigtigste resurse – børnene – og vi må på det kraftigste opfordre byrådet til at søge alternative måder at bringe balance i kommunens regnskab end ved at spare på daginstitutionerne.

På vegne af forældrerepræsentanterne i DII Regnbuen, Brabrand

Mikkel Herold
Formand